PRIM MINISTRU

SOC 7 septembrie 2026

Domnule preşedinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituţie şi în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal,* inițiată de domnul deputat USR Brian Cristian împreună cu un grup de parlamentari USR, PSD, PNL, UDMR, Minorități Naționale, neafiliați **(Bp. 382/2026).**

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare,* cu o nouă infracțiune, și anume *"Manipularea competițiilor sportive"*, care constă în acțiuni specifice dării și luării de mită săvârșite în scopul predeterminării sau alterării rezultatului unei competiții sportive.

Scopul declarat al inițiativei legislative este combaterea fenomenului infracțional al manipulării competițiilor sportive, care implică adesea rețele de crimă organizată active la nivel mondial și, totodată, alinierea cadrului legislativ intern la cerințele *Convenției Consiliul Europei privind manipularea competițiilor sportive*

("*Convenția Macolin*"), semnată de România în 2024, dar încă neratificată.

II. Observații

1. Sub aspectul oportunității acestui demers legislativ, menționăm că incriminarea, dezincriminarea ori modificarea regimului sancționator în cazul unor infracțiuni sunt acțiuni care intră în marja de apreciere a legiuitorului național, constituind manifestări de politică penală.

Curtea Constituțională a României a statuat, în mod constant, în jurisprudența sa, că Parlamentul este liber să decidă cu privire la politica penală a statului, în virtutea prevederilor art. 61 alin. (1) din *Constituția României, republicată*, în calitatea sa de unică autoritate legiuitoare a țării[1]. În acest domeniu, legiuitorul se bucură de o marjă de apreciere destul de întinsă, având în vedere că acesta se află într-o poziție care îi permite să aprecieze, în funcție de o serie de criterii, necesitatea unei anumite politici penale[2], marjă care, însă, nu este absolută, ea fiind limitată de principiile, valorile și exigențele constituționale[3].

2. În ceea ce privește contextul legislativ, menționăm că art. 15 din *Convenția Macolin* consacră obligația statelor părți de a sancționa prin mijloace penale manipularea competițiilor sportive atunci când aceasta implică practici coercitive, corupte sau frauduloase, astfel cum sunt definite de legislația sa internă.

Din dispozițiile *Convenției Macolin* rezultă că manipularea competițiilor sportive prin corupție este doar un aspect al fenomenului infracțional pe care Convenția urmărește să îl combată și nu acoperă întreaga problematică a manipulării competițiilor sportive.

În continuare, menționăm că, în *Titlul V - Infracțiuni de corupție și de serviciu, Capitolul I - Infracțiuni de corupție* din *Codul penal,* sunt reglementate infracțiunile de luare de mită (art. 289) și dare de mită

---

[1] *în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 25/1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3 din Codul penal, Monitorul Oficial, Partea I nr. 136 din 01 aprilie 1999,*

[2] *Decizia nr. 828 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al Romaniei Partea I, nr. 124 din 17 februarie 2016, par. 21, Decizia nr. 619 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.73 din 22 ianuarie 2021, par. 18,*

[3] *Decizia nr. 101 din 17 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României Partea 1, nr. 295 din 24 martie 2021, par. 79*

(art. 290). De asemenea, art. 308 din *Codul penal* sancționează, între altele, infracțiunea de luare sau dare de mită săvârșită de așa numiții funcționari privați, respectiv persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice prevăzute la art. 175 alin. (2) ori în cadrul oricărei persoane juridice.

Analizând conținutul art. 290[1], se poate observa că infracțiunea propusă este o particularizare a infracțiunilor de corupție de la art. 289 și art. 290 din *Cod penal* în domeniul special competițiilor sportive.

Sub acest aspect, opinăm că reglementările din *Codul penal*, prin caracterul lor general, sunt incidente și în domeniul particular al manipulării competițiilor sportive, neexistând un vid legislativ care se impune a fi acoperit prin incriminarea propusă, așa cum se susține în *Expunerea de motive* a inițiativei legislative.

De altfel, în practica judiciară, s-a reținut incidența infracțiunilor de corupție din *Codul penal* în ipotezele de aranjare a unor competiții sportive (celebrul dosar *„Valiza"* nr. 785/1/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție).

Astfel, prin *Decizia penală nr. 156/2013* a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători, pronunțată în dosarul sus-menționat, s-a reținut calitatea de *„funcționar"* în sensul legii penale a jucătorilor de fotbal (având contracte de muncă sau convenții civile), iar *„apărarea corectă a șanselor de joc și obținerea unui rezultat favorabil în toate meciurile jucate"* a fost apreciată ca îndatorire de serviciu a acestora, fapt ce a atras incidența dispozițiilor privind darea de mită din *Codul penal.*

Tot în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a statuat că - în sensul art. 147 alin. (2) *din Codul penal*[4] - pentru a fi considerat subiect activ al unor infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul, nu este necesar ca persoana să fie salariat al unei persoane juridice cu contract de muncă, ci este suficient să exercite o însărcinare de orice natură în serviciul acesteia, care poate fi retribuită sau neretribuită (*Decizia penală nr. 3954/1999*, Curtea Supremă de Justiție, secția penală).

De asemenea, în practica judiciară (*Încheierea nr. 29/CC din 23 aprilie 2009,* Tribunalul Argeș, Secția penală), s-a apreciat că arbitrii de

---

[4] *Deși jurisprudența menționată se referă la art. 147 alin. (2) Cod penal de la 1969, își pastrează valabilitatea și în cee ace privește dispozițiile actuale ale art. 308 din Codul penal, având conținut similar.*

fotbal, respectiv observatorii la meciurile de fotbal, desemnați de Federația Română de Fotbal (FRF), au calitatea de *„funcționar"* în sensul arătat de la art. 147 alin. (2) teza a II- a din *Codul penal (orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice").*

Într-o altă speță, s-a reținut calitatea de funcționar atât a și preşedintelui clubului, cât şi a jucătorilor cărora li s-a oferit mita, fapt ce a atras încadrarea faptei săvârșite de inculpați ca fiind dare de mită (*Hotărârea nr. 94/2012* din 20.09.2012 pronunțată de Curtea de Apel Oradea).

În doctrină[5], s-a arătat că, pentru a determina dacă o relație este una de serviciu, trebuie văzut dacă există o subordonare a respectivei persoane față de entitatea pentru care desfășoară respectiva activitate, în sensul că cea din urmă este cea care stabileşte atribuțiile pe care le are funcționarul privat, scopurile de atins, modalitățile prin care se poate ajunge la aceste scopuri, îi pune la dispoziție resursele materiale și financiare în acest sens etc.

Natura raportului juridic respectiv este, aşadar, lipsită de relevanță: acesta poate fi un contract de muncă, dar și unul de mandat, de prestări servicii, de management, de internship etc.

Prin urmare, în sfera funcționarilor privați în sensul art. 308 din *Codul penal* intră și persoanele care, indiferent de forma juridică în care prestează activitatea (contract de muncă, convenții civile, contract de prestări de servicii etc.), exercită o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane juridice.

Analizând sfera subiecților activi ai infracțiunii de manipulare a competițiilor sportive (directorul, administratorul, colaboratorul unei entități sportive, indiferent de forma juridică a acesteia, sportivul, arbitrul, membrii comisiilor de arbitraj sportiv), se poate constata că fiecare dintre aceştia poate fi încadrat fie în categoria funcționarilor publici (de exemplul, cei care activează în cluburile sportive de drept public), fie în categoria funcționarilor privați prevăzută la art. 308 din *Codul penal*, exercitând o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane juridice (clubul sportiv, federația sportivă).

Având în vedere dispozițiile actuale de la art. 289, 290 și 308 din *Codul penal*, dar și jurisprudența instanțelor de judecată care le-a dat

---

[5] *N. Neagu, Codul penal comentat, Partea specială, Universul juridic Bucureşti 2025, pag.735*

eficiență în spețe de corupție privind aranjarea meciurilor, apreciem că nu este necesară o incriminare de genul celei propuse.

3. Mai mult decât atât, instituirea infracțiunii preconizate poate conduce la soluții inacceptabile în practica judiciară privind dosarele de corupție.

Astfel, având în vedere regimul sancționator al infracțiunii preconizate (6 luni la 4 ani sau amendă și interzicerea unor drepturi), mult mai blând decât în cazul infracțiunilor de la art. 289, art. 290, art. 308 din *Codul penal*, devine incidentă legea penală mai favorabilă în dosarele pendinte, cât și în cele definitiv judecate, fapt ce va atrage aplicarea unor pedepse mai mici pentru fapte de corupție. Această reducere a limitelor de pedeapsă ar lipsi norma de efectul său preventiv și represiv și ar putea ridica probleme din perspectiva compatibilității cu obligația statului de a asigura sancțiuni disuasive pentru faptele de corupție, asumată prin instrumentele internaționale *(Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției din 2003).*

De asemenea, faptul că pedeapsa este aceeași chiar și atunci când se produc consecințe deosebit de grave (prin nepreluarea în mod corespunzător a unei forme agravate precum cea de la art. 309 din *Codul penal)* creează percepția că legiuitorul apreciază corupția din sport ca fiind mult mai puțin gravă, ceea ce nu poate fi acceptat.

4. Apreciem că modul de definire a infracțiunii nu este la adăpost de orice critici.

Textul propus operează cu noțiuni care nu sunt definite și care nu corespund nici celor utilizate în legislația specială în domeniul sportului. De exemplu, *Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare,* nu definește noțiunea de colaborator și nu operează cu noțiunea de entitate sportivă, ci cu aceea de structură sportivă. În acest fel, acesta poate fi considerat lipsit de claritate și previzibilitate pentru destinatarii legii penale.

De asemenea, sintagma *„în mod deliberat și fraudulos"* este superfluă, aceste elemente rezultând implicit din latura obiectiva și subiectivă a infracțiunii.

În ceea ce privește sancționarea tentativei, apreciem că nu se impunea, fiind asimilată, prin specificul modalităților de comitere faptei consumate. De altfel, *Convenția* nu impune incriminarea tentativei.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menţionate, **Guvernul nu susţine adoptarea acestei iniţiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Preşedintele Senatului